

bin/irbis_nbuв/cgiirbis_64.exe?c21com=2&i21dbn=ujrn&p21dbn=ujrn&image_file_download=1&image_file_name=pdf/boau_2012_4_4.pdf

5. Основи бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості у вітчизняній та зарубіжній системі / Гайдучок Т.С., Цегельник Н.І.// Режим доступу: [http://www.irbis-nbuв.gov.ua/cgi-](http://www.irbis-nbuв.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuв/cgiirbis_64.exe?c21com=2&i21dbn=ujrn&p21dbn=ujrn&image_file_download=1&image_file_name=pdf/ecnof_2012_9(1)_29.pdf)

bin/irbis_nbuв/cgiirbis_64.exe?c21com=2&i21dbn=ujrn&p21dbn=ujrn&image_file_download=1&image_file_name=pdf/ecnof_2012_9(1)_29.pdf

Луцик Х.І.,

студентка 4 курсу, гр. ОА-43

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник - **Височан О.О.,**

канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри обліку та аналізу

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів

ВИТРАТИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАЙБУТНІХ ВИТРАТ І ПЛАТЕЖІВ: ПОРІВНЯННЯ ПОНЯТЬ

Витрати майбутніх періодів і забезпечення майбутніх витрат і платежів як об'єкти бухгалтерського обліку мають низку схожих характеристик, та водночас, існують і принципові відмінності при визначенні їх понять в сучасній обліковій науці.

Наявні суперечності не дозволяють чітко провести межу між цими поняттям для подальшого правильного відображення господарських операцій з такими об'єктами на рахунках бухгалтерського обліку. Це зумовлює необхідність дослідити існуючі підходи до визначення понять «витрати майбутніх періодів» і «забезпечення майбутніх витрат і платежів», номенклатуру таких витрат, особливості їх визнання та оцінки.

Сутність такого поняття як витрати майбутніх періодів у різних джерелах і різними авторами пояснюється по-різному.

Зазвичай, під витратами майбутніх періодів розуміють витрати, що понесені у звітному періоді, хоча будуть відображатися у складі витрат у наступних періодах, і це дасть можливість підприємству отримати економічну вигоду в майбутньому [1]. До таких витрат відносять витрати: пов'язані з оплатою торгового патенту; пов'язані з оплатою робіт і послуг, здійснення яких відбувається впродовж кількох звітних періодів (страхування, оренда, передплата на періодичні та довідкові видання тощо); освоєння нових виробництв та агрегатів, а також нових виробничих потужностей та на підготовку до сезонного виробництва; пов'язані з підготовкою до сезону активного здійснення основної діяльності; пов'язані з оплатою ліцензій; інші витрати майбутніх періодів [2]. Витрати майбутніх періодів згідно усталеної практики ведення обліку відображаються в активі балансу.

Проте, окремі науковці [3] стверджують, що витрати майбутніх періодів можуть відображатися як в активі, так і в пасиві балансу, але в пасиві вони уже розглядаються як нараховані забезпечення майбутніх витрат і платежів.

Інші дослідники [4] дотримуються традиційної практики, згідно якої витрати майбутніх періодів виступають на підприємстві лише у формі активу, а забезпечення майбутніх витрат і платежів є зобов'язанням і відображаються лише у пасиві балансу.

Зазначимо, що забезпечення майбутніх витрат і платежів – це зобов'язання з невизначеною сумою та невизначеним часом погашення на дату балансу. Забезпечення можуть створюватися для відшкодування таких майбутніх витрат: на виплату відпусток працівникам; додаткове пенсійне забезпечення; виконання гарантійних зобов'язань; реструктуризацію; виконання зобов'язань за ризиковими (обтяжливими) контрактами тощо [5].

Отже, основна відмінність між витратами майбутніх періодів та забезпеченням майбутніх витрат і платежів у тому, що в активі відображаються витрати, які були вже понесені у звітному періоді, а в пасиві відображаються витрати, які ще не відбулися, але є можливість їх виникнення у майбутньому.

Подібність витрат майбутніх періодів та забезпечення майбутніх витрат і платежів полягає в виникненні цих витрат у майбутніх періодах, а не в момент їх визнання.

На практиці існують випадки коли витрати майбутніх періодів відображаються і в активі, і в пасиві одночасно. Наприклад: Дт 39 Кт 473 – нараховано резерв на гарантійний ремонт дослідних зразків продукції за рахунок витрат майбутніх періодів, оскільки серійного і масового випуску цих виробів не налагоджено. Тобто, можна створити резерв на ремонт ще не виготовленої продукції з включенням витрат на його створення до складу витрат майбутніх періодів, оскільки на виготовлення цієї продукції уже понесені витрати [6].

Таким чином, схожі витрати можуть включатися як до складу забезпечення майбутніх витрат і платежів, і тоді вони відображаються у пасиві, так і до витрат майбутніх періодів з відображенням в активі балансу. Все вище наведене приводить нас до висновку, що підприємство самостійно може визначати склад витрат майбутніх періодів та забезпечень майбутніх витрат і платежів, і, відповідно, обирати рахунки для облікового відображення таких витрат.

Список використаних джерел

1. Мельник Е.Г. Витрати майбутніх періодів: сутність, склад і класифікація / Е.Г. Мельник // Міжнародний збірник наукових праць. – 2009. – № 2 (14). – С. 102–111.

2. Чередніченко М.Г. Удосконалення контролю доходів та витрат майбутніх періодів на підприємствах сільськогосподарської галузі / М.Г.Чередніченко // Вісник Херсонського державного університету / Серія: Економічні науки. – 2018. – № 28. – С. 166–169.

3. Китайчук Т.Г. Сутність витрат майбутніх періодів та їх місце в балансі / Т.Г. Китайчук, В.Г. Душкевич // Вінницький національний аграрний університет / Серія: Економічні науки. – 2015. - № 12 (45). – С. 134–141.

4. Вигівська І. М. Класифікація витрат майбутніх періодів: обліковий аспект / І. М. Вигівська, Е.Г. Мельник // Вісник Житомирського державного технологічного університету / Серія: Економічні науки. – 2010. – № 6 (53). – С. 45-49.

5. Сук Л.К. Фінансовий облік: Навчальний посібник / Л.К. Сук, П.Л. Сук. – 3-тє вид., переробл. і доповн. – К. : Знання, 2016. – 663 с.

6. Мельник Е.Г. Витрати майбутніх періодів та резерв майбутніх виплат та платежів: склад та характеристика / Е.Г. Мельник // Вісник Житомирського державного технологічного університету / Серія: Економічні науки. – 2009. – № 3 (49). – С. 34-38.

Ремешевська С.О.,

здобувач вищої освіти групи БЗ/1
обліково-фінансовий факультет

Науковий керівник – **Лугова О.І.,**

канд. екон. наук, старший викладач
кафедри обліку і оподаткування

Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Україна після прийняття незалежності стала на довгоочікуваний шлях ринкових перетворень. Фінансове інвестування відіграє значну роль у цьому процесі, адже головною властивістю даного виду діяльності є здатність акумулювати найбільші за обсягами ресурси. Основною умовою здійснення інвестування є визначення відповідності інвестиційної політики до стратегічних цілей підприємства, що відображається у підвищенні ефективності господарської діяльності кожної виробничої одиниці. Базовим при розробці механізмів інвестування є розгляд теоретичних питань, що полягають у визначенні сутності, змісту понять фінансових інвестицій, діяльності щодо їх залучення. Головною метою організації обліку фінансових інвестицій на підприємствах є забезпечення об'єктивної оцінки, повного відображення та своєчасного реєстрування в облікових регістрах операцій, що пов'язані з фінансовими інвестиціями. Організація обліку узагальнює інформацію про такі операції у звітності з метою забезпечення інформаційних потреб зацікавлених осіб, а також дає змогу проведення аналізу та аудиту для зростання ефективності інвестиційної діяльності підприємства.

Фінансові інвестиції - це домовленості чи контракти записані на папері, такі, як акції, облігації тощо. Трактуювання поняття фінансових інвестицій, надане в Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку (П(С)БО) 13